

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ'י פ'יב מ'ל' ש'כ
ה'לס' ו' ט'ו'פ' א'ר'ח
י'מ'ן ש'ח ט'פ'י' ט'
ל'ח ב' מ'י פ'כ'ה מ'ה'ל'ט'
ש'כ'ה ה'ל'ס' כ'ב ו'פ'י'ה
ה'ל'ס' י'ג ט'מ'ן ל'א'ר'ן ט'ה ט'ור
ט'ור' א'ר'ח י'מ'ן ר'כ'ה ט'פ'י'
ג'
ל'ח ג' מ'י' פ'כ'ה ש'ס ט'מ'ן
ט'ס ט'ור ו'ט'י'ה א'ר'ח
י'מ'ן ו' ו'פ'ת'ן ט'כ'ב
ט'פ'י' א' ו'פ'י' מ'ק'י' ט'פ'י' ד'

תום' ימים

(מ) ח"ג ארמחי' טעמא האם
למטה והיא על הכס דכס'
וכל טעם אינא למד' זה
זוה לנפוד המעקה והנלטה
וימנענ'ן וח"ד כשיט למזנס
כשעור חלה וחס' בין
מחלה נגר בין פילא נגר
מכנס מד' קליטה ונל' ליה
מחלה חלה

אבל נח

אבל נותן הוא לתוך הקערה ב' מהכא ליכא למידק דעריה כלי שני מדקמי לא יתן לתוכה שחליו ולא אשמעין כדבוחא אפילו שלא יערה על הקערה שחליו כדבוחא דלדבריה דוק ממספא דקמי אבל עמו הוא לתוך הקערה ולא קמי מערה על

אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך התמחור
רבי יהודה אומר ^אלכל הוא נותן חוץ מדבר
שיש בו חומץ וציר: **גמ'** איבעיא להו רבי
יהודה ארישא קאי ולקולא או דילמא אסיפא
קאי ולתומרא ת"ש דתניא רבי יהודה אומר
לכל אילפסין הוא נותן לכל הקדירות ורותחות
הוא נותן חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר
סבר רב יוסף למימר מלח הרי הוא כתבלין
דבכלי ראשון בשלה ובכלי שני לא בשלה
א"ל אביי תני רבי חייה מלח אינה כתבלין
דבכלי שני נמי בשלה ופליגא דרב נחמן
דאמר רב נחמן צריכא מילחא בישראל
כבשרא דתורא ואיכא דאמרי סבר רב יוסף
למימר מלח הרי הוא כתבלין דבכלי ראשון
בשלה בכלי שני לא בשלה א"ל אביי תני
ר' חייה מלח אינה כתבלין דבכלי ראשון
נמי לא בשלה והיינו דאמר רב נחמן צריכא
מילחא בישראל כבישרא דתורא: **מתני'** אין
נותנין כלי תחת הנר לקבל בו את השמן ואם
נתנוה מבעוד יום מותר ואין ניאותין ממנו
לפי שאינו מן המוכן: **גמ'** אמר רב חסדא
אע"פ שצמרו אבל נותנין כלי תחת תרנגולת
לשכר ביצתה אינה טופה עליה כלי שלא
תשכר אמר רבה מ"ט דרב חסדא קסבר
תרנגולת עשויה להטיל ביצתה באשפה
ואינה עשויה להטיל ביצתה במקום מדרון
והצלה מצויה התירו והצלה שאינה מצויה לא
התירו איתבי' אביי והצלה שאינה מצויה לא
התירו והתניא ^אנשברה לו חבית של טבל
בראש גגו מכיא כלי ומניח תחתיה בגולפי
חדתי דשכיחי דפקעי איתבייה ^בנותנין כלי
תחת הנר לקבל ביצות ניצות נמי שכיחי
איתבייה

רומחים על התרנגולות לריצה קליפה וכלי ששמישו ע"י עירי כגון
קטורות ויול להגעילן ע"י עירי דבולטו כן פולטו אצל כלי
ששכסל זו איסור לא כגי להגעילן על ידי עירי והא דחזר בפרק
בבבא דע"י (97 ע"ד) דרש רבא נעוה ארמתייה דהאס מסתמא

ע"י עירוי שאני התם דאזתה נעוה לא בלעה ע"י (רותא) 9:5
 ודרסי מודה דכלי ראשון מכלל אף כשהענירו מעל האור: וה
 לשיט דפליגי בשל תורה ה"ק אחר הממזר ובשל סופרים ה"ק אחר
 שכל מקום איכא דלמרי טבל גבי לשון ראשון שהוא עיקר הכה
 נשמן ולשואה בתרה איין דרב נתמן ומוחק ר' פסק רבינו שמואל
 האור והממזר כלישנא קמא שלא ליתן מלה בקערה כל זמן ש
 הלשון דחוק דהוה ליה לממר אבל מעבור ויס ותמין: וא"ר נאור
 השמן צבר און ינאותן דקמי הכה הייט כל זמן שדלק: ד"ב
 מוקאף אנר אלף שמן שגב בשעה שהוא דולק האור והוקאף לה
 משום מכבה דלמרי בדינא פ"ב (דף כב. וס) המספקא ממני ח
 ועמו און לאסור מטעם הדוקאף למחזיו ולא לאסור לטעמו אלף
 הגה לר שמן ופחילה הוואל ונעשה בסים לדבר האסור אבל מטעם ד
 אע"פ שאמרו הכ"מים אין נותנין בו: און נותנין כל שמן הנר
 שמינין אלף מדיוקא דמתי' אלף משום דבעי לממיר אל
 פ' בקוטרם לדבר שאינו יעיל וגרם בזהוה דפריך אבי מיה
 לריב"א דאי גרם זה טבל אמאי פריך לרבי יוחנן מברייתא אחרת
 (וס) משמע בדידי דלא גרס' בברייתא דהכא טבל דלא בשל טבל
 לפרש בהלכה שאינו מזהה לא התירו לטור

שאינה מצויה לא התירו. והא דלץ נותנין כלי תחת הנר לקבל שמן יום ויגלויות אע"ג דהאמר בסמוך דשביחי לא שביחי כולי

אבל נון הוא לוח הקערה. דלי שני איז ממשל: מחוץ. כען
קערה גדולה שמערה כל האילנס לתוכה ומסס מערה לקערות:
ד' יהודה אומר לכל וכו'. בגמ' ממרס אהי קאי אכלי רחשן או
אכלי שני: חוז מירב שיש בו מומצ או ליר. שהו ממשלין את

מן הדגים כשבושטים אותן כבכשם:
גמ' ארשט קא. אהליפס דקא
 אסר מ"ק וקאמר ר' יהודה לכל
 אהליפסין הוא דעתו דכלי ראשון לכל
 מבשל: או יתנת **אריפסא קא.**
 אקערה וממחו דקא שרי מ"ק וקא
 אמר ליה רבי יהודה בכל קערים
 וממחין מודיעא לך חוץ מדבר שרי
 בו חומץ ואפילו כלי שני נמי לא:
דבכלי ראשון נמי לא בשלה. ומותר
 ליתן ואפילו בכלי ראשון משהעביר
 מן האור: **מתני'** אין טופין.
 בשבת. כלי סהם סהר. לקבל בו
 שמן המטפץ שסוס דשמן מוקפה
 הוא וקסבר אין כלי יטען בשבת
 אלא לצורך דבר היטל. אי נמי קסבר
 אסור לנטול כלי מהיטבו להושיב כלי
 במקום סקל עוד יוכל עמי (ד)משיב
 דהוי קאנא על מקום ומחברו גטיט
 ודמי למלאכה וכלי זה משיפול בו
 השמן המוקפה יהא אסור לטלטלו:

מותר. להניחה שם: ואין יחוסין
הניין: גמ' א"עס' אחריו כל
נוטין: בלי תחת הרגולה לקבל
ב"עס. כשהיא מניחה במקום
מדרון שמה תמלגלג ותשבר. ומדריקא
דממתינן שמעין על דממי לנתון
כלי תחת הרג. לקבל בו שמן: אכל
כופס עליה ליל. ולא תימא אין כלי
מיטל אלא לאורך דבר היטל: באשפה
יש לחוש שמה תשבר הרגלי אדם
וכופס עליה ליל: והללס מ"איה
ספיר. לטלטל כלי להרסה ואלו
על פי שהביאה דבר שאינו מיטל
בשבת: שאינה מ"איה. כגון מדרון
ומיפסוף דשמן דממתינן: נשכרה לו.
חיים של טעל גרסין: מציא כלי.
ואף על גב דטעל דבר שאינו מיטל

הוא וחזית לא שכיח דפקעה: גופי. חזית: נותן כל.
ממתיח הוא ומחזי ליה מיה: גילוי. שלהבת הטטפת מן הכר
כדי שלא ידלק מה שמחמיה ואפי' דניעות לא מיטלעלי ולא שכיח:
חזיתיה

קדרות וריתות הוא גותך. נראה דדוקא בתבלין פליג אבל בשאר
 ג' דר"ג נראה דלף לפי הקומטרס שפי"ג דבכל מקום דליכא
 אחרון ולר"מ בשל סופרים האן אחר המיחל וכן לריב"א שפירש
 שכלתו כלישנא בתרא ללשנא קמל פליג ברייתא דרבי חיילי אדרב
 ושומרת תנו מלח בתבלין שבטא אפילו בכלי ראשון כהעביר מן
 סולדת תו תבא עליו ברכה: ואם נתנוהו מבעוד יום מותר.
 מבטו דפי' שאינו מן הטובין. איכא לאוקמה כריש דלמדיח מותר
 לקבלה מחמת מודה מודה ר"ס כדאמר בגמ' לקמן (דף מה.) אין
 מן הדיקא לאיסורו ולא שגג ממש קאמר דהיא אסור בלאו ה"א
 משום תבנה אלא כלומר שמן המטפטף מן הגר והטעמול דגר
 שום נעשה בסוס לדבר האסור בדאמרינן בסוף פירקין (דף מה.)
 וקל למאורז לא היה אסור לטעמול שזין ביטול אכילה במה שטעמולו:
 וכל כו' את השמן היה לזמיר דתנן במתניתין וכלי לקבל צינה לא
 טופה עליה ל"ב נקט צינה: הצ"ח שאינה מצויה א"ל היתיר.
 מן נשברה לו חצית של טבל בראש גגו דטבל אינו יטל וקשה
 דהא דכחה הוא ליה לאקשוי ועוד דבפרק כל כתיב (לקמן דף קי.)
 ייירי דאמינו טופא דומטנו לו אורחין מביא כלי אחר כ"י ונראה לו
 ל"ב דבר אפילו בדבר חסיד משום מירחא:

ואי הלאה שאינה מזויה לפי שרגילים לעולם לתת כלי תחת הנר מצד
אח שיחושו לתת שם כלי מצד יום ולהכי חשיב לה הלאה מזויה:
דמבטל

מסורת הש"ס

(ב) יספיקו נזונה במעשרות
 פ"ח מ"ו, (ב) לקמן ק"י ע"ש;
 (ג) לקמן מ"ג, מ"ד (ד) ו"ל
 (ה) מ"ס, (ו) ש' ספרים עירומין
 ס"אן בחס"י ר"ב עקרים סמו
 עשרה הנהג' הספר' ע"י
 ש"ס בהנהג' מ"ו, ו"ל י"א
 גירסת עירקת מכות
 ד"מ, ע"ה ד"ה ד"מ
 ע"ה כמו שפ"י ב"ס
 (ז) י"ע חקקות וחס"י
 ד"ה עירק' מ"ו, (ז) ע"י חס"י
 ד"ה כ"ל מ"ו,
 (ח) לקמן מ"ו

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]